

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

XCVI. Isaias Propheta Evangelicus & Martyr.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

bricæ summam ; quamdiu malè quis, sed quantum,
 quamque vehementer agat. Oppressus est autem
 a suis domestico scelere, DEO celeriter ejus sce-
 leribus finem, & aditum secuturi Regis pietati fa-
 ciente. In interfectores animadvertit populus ; ip-
 sum in paternum monumentum intulit, & regnum
 ejus filio *Isia* tradidit, octo tum annorum puero.
 Posset Improbitas sibi ex *Manassis* salute felicitate-
 tem promittere, nisi in *Amone* filio documentum
 acciperet, unius gratiâ, multorum spes in ruinam
 trahi.

NARRATIO XCVI.

ISAIAS PROPHE-
 TA EVANGELICUS,
 ET MARTYR.

4. Reg 19. 20. ex Prophetia. *Isa.* & Mar-
 tyrol.

Ab anno Mundi 3277. ante Christum 776. ad an-
 num Mundi 3340. ante Christum. 711.
 quò occisus est.

Tantum lucere vanum est ; tantum ardere pa-
 rum ; ardere autem & lucere perfectum : il-
 lustre effatum est *Clarevallensis* Doctoris.
 Ejusmodi lucerna diu arsit, & luxit, *Isaias* Sanctif-
 simus, cujus lucem *Judææ* tenebræ non antè com-
 prehenderant, quàm ab ingratiſſima fuerat extin-
 cta. Erat iste in cæteris *Manasseæ* crudelitatis ex-

emplis non ultimum ; Vir si quisquam alius, caelo
 charus & vaticiniorum celebritate eminens. *A-*
mosus ei parens, regio natus stemmate, quippe *A-*
masia Regis Iudæ frater & Manassis, uti S. Hierony-
 mus tradit, prófocer. Numinis acturus interpre-
 tem, ante omnia linguam ad id officij attulit, *Ser-*
phico quodam ardore succensam. Nam ex eo Cæle-
 stium Geniorum Ordine quispiam advolavit, &
 calculum, seu carbunculum flammeum manu præ-
 ferens, eiusque tangens labia, Prophetam ipsum
 consecravit. Eâ flammâ non lingua modò, sed
 pectus quoque exarsit adeò, postularet ut à DEO,
 munus sanè arduum, & plenum discrimine, Præ-
 conis Oraculorum divinatorum ad Judæos agendi;
 utique postquam per extasin extra se positus, con-
 spexit DEUM ipsum in folio præfulgido Majestatis
 suæ, speciem exhibentem, audivitque à cœli cho-
 raulis cantari trifagion illud: *SANCTVS, SANCTVS,*
SANCTVS; non sine horrore sacro, nec Templi
 magis, quod oculis obijciebatur, quàm mentis
 concussione; & utrique superfusa caligine; quæ
 tamen mox tanta luce Vatis collustravit animum,
 ut de Christi venturi mysterijs edoctus, videretur
 de præteritis potiùs historiam texere, quàm de fu-
 turis vaticinari; unde factum, Vatis ut Evangeli-
 ci meritò encomio condecoretur.

Nec à vaticinio vita ablusit; verbis accesserunt
 facta, eaque prodigiosa. Constat Angelum illum,
 centum octoginta quinque millium Exercitus Af-
 syrij interfectorem, ejus potissimum precibus è cæ-
 lo devocatum: Solem retractum: annos Ezechia
 jam conclamati, in tria lustra productos. Ad Chri-
 stum

stum, præconijs, non tantum fatidicis, sed ærum-
 nis quoque exantlatis, & rebus cum eximia virtu-
 tis fama gestis, accessit quàm proximè. Emicuit
 in eo sui contemptus insignis, cum rara sanctimonia
 conjunctus. Nam quid despiciabilius, quàm vi-
 rum canitie venerandum, regio ortum genere, au-
 thoritatis summæ, Hierosolymis, in urbe patria,
 publicaque luce, plateas obire, tribus omnino die-
 bus, sine calceis, sine pallio, sine toga, brevi suc-
 cinctum lacerna, lymphatici instar, cum risu mul-
 torum & ludibrio, eum pro fanatico habentium;
 cum aliorum verò, quibus viri sapientia magis per-
 specta, admiratione attonita, & tristi rerum even-
 turarum expectatione. Ejus rei imperium accepit
 à DEO; triduana Vatis obambulatione, trienna-
 lem Ægypti, Æthiopiæque sub Assyrio jugo cala-
 mitatem præsignante. Jam quanto miserationis
 affectu suos in cives ferebatur; quæ pietas in con-
 solandis afflictis; quæ teneritas animi in alienis mi-
 serijs sublevandis; *Consolatus est*, inquit Siracides c.
 48. *Ingentes in Sion*; illo præcipuè tempore, quo
Sennacheribus ultima quæque Solymæ intentabat; &
 quia non barbarorum modò hostium, sed *Manassis*
 quoque tyrannis in optimum quemque crudeliter
 desæviebat, haud destitit Isaias animos fractos eri-
 gere, & ærumnosis spem addere, ab adventu Mes-
 siæ promissi. Nec minor in eo fortitudo, constan-
 tia, libertasque reprehendendi Regū ac Principum
 vitia, imperterritæque vis in comminandis, prædi-
 cendisque pœnis, à DEO infligendis; cum haud-
 quaquam ignoraret, quanta sibi, suæque familiæ ob
 eam causam essent odia subeunda. Tanta lauda-
 torem

torum virtus meritò Paulum habet, qui ad Rom.
10. *Isaias* (inquit) *audet*, & *dicit*, id est, ardens,
liberè que hortatur, arguit, denuntiat Summis Infi-
misque, quæ de mandato Numinis erant edicen-
da.

Sed hæc obsequia, quantum gratiæ apud DEUM,
tantum invidiæ apud homines collegerunt. Rallit
auriculas Veritas, exulceravit animos; saluberrimis
monitis, extremam carnificinam reposuit fu-
ror. Causa necis & Martyrii præcipua, [quod gra-
ves auctores scribunt] quòd Propheta non dubita-
verit, impios idolorum & flagitiorum omnium cul-
tores, appellare *Principes Sodomorum*, & *Populum Ge-
morrhæ*; *gentem peccatricem*, *populum gravi iniquitate*,
semen nequam, *filios sceleratos*. Isa. c. i. quos proinde
DEUS sit *reprobaturus*, & *pro eis gentes vocaturus*.
Quidquid horum sit, Manasses certè, Manassisque
purpurati proceres, cum invisum Monitorem ali-
ter reprimere non possent, capitis ei supplicium in-
tulerunt, longè immanissimum; à summo quippe
ad imum lignè ferrè dissectus est; hoc acerbiorè
cruciatu, quò lentiore. Ut inde non mireris, alias
quoque cades, flagitia, magiam, parricidia, & que
audet in potestate summa improbitas, erupisse.
Honos à populo habitus est funeri; diffissum cor-
pus, humatum sub quercu, cui à vicino fonte, *Re-
gelis* appellatio. Filium reliquit *Iasubem* nomine;
vir omni laude major, Prophetarum clarissimus, in
media lege Mosaica, quod Salianus asserit, Christia-
nus; integrum pænè sæculum, vivendo exegit,
virtutum omnium coronide, fusique pro DEO san-
guinis laurea nobilitatus. Ejus meritis debetur
Mana-

Manassis in vinculis pœnitudo , revocantis in mentem , verissimi Vatis præfagia , & intonatas scelerum pœnas. Hanc vindictam expetit Innocentia.

NARRATIO XCVII.
IOSIAS, ABSOLUTA BONI REGIS IMAGO.

4. Reg. 22. 23. lib. 2. Paral. 34. 35.

Ab anno M. 3395. ante Christum. 658. ad annum Mundi 3427. ante Christum 628.

Princes multa tempora non diu sed bene gubernando explent. *Amone*, quod narravimus, sceleratissimo bipedum , post alterum regni annum per domesticam proditorem interempto, filius ejus *Iosias*, puer octennis , Judæorum regno inauguratus est. Cædis paternæ auctores , meritis statim supplicijs affecti. Novi regis nomen auspiciatissimum , jam aÑos ante trecentos & quinquaginta (juxta computationem Saliani) divinitus fuerat editum. Quo tempore Prophetes quidam , Judaicæ tribûs, *Ieroboamo* prædixit , Israëlitarum regi : nasciturum è domo Davidica , qui idola, eorûmque cultores extirpaturus , religionem instauraturus, & populares, ad avitam pietatem revocaturus esset, adjecto quoque JOSIÆ, quod ortu suo puer ille sortiturus esset, expressissimò vocabulò. id verò significat *DEI* vel *munus*, vel *ignem*, ob Zelum videlicet regis optimi, & ignita sacrificia. Is post nequissimi parentis brevem , turpissimûmque dominatum ita successit in